

eerde, Der vyanden herten verkeerde,
 de, Soo dat sy gram werden en fel
 Over Godts lieve knechten snel:
 Sy verfienden veel listen quaet,
 Om die te verdrucken met smaet.

15 Mosen en Aaron gepresen
 Sandt Godt; die hy hadd' uyt gelesen
 Tot sijn knechten, die t'saem gelijk
 Al sijn wonderwercken seer rijck
 Souden doen en laten geschien,
 Dat yeder man die konde sien.

16 Hy liet hen duysterheyt toekommen,
 En maecte 't gantsch doncker rontsommen;
 Dese twee waren oock voortaen Der
 stemmen Godts gantsch onderdaen:
 Haer water wert bloet over al,
 Dies sterf veel visch in groot getal.

IV. Pause.

17 Hy maecte der vorschen seer vele:
 Dat de stanck quam tot in de kele,
 Ja tot in 's Koninghs kamer reyn.
 Godt sprack, en daer werden gemeyn
 Luysen, ende wormen seer wreet,

Over 't gantsche lant wijt en breet.
 18 Hy gaf hagel in steed' van regen;
 Met vyervlammen was 't lant geslegen;
 Den vijghboom en den wijngaert teer Sloegh
 Godt, en oock veel boomen meer:
 Hy sprack, en haest quamen daer bloot
 kevers, en veel sprinckhanen groot.

19 Soo wert dat gras alle ver-eten;
 De vrucht des velts wert oock verbeten;
 D'eerste geboren sijn vergaen;
 De sterckste waren oock verdaen:
 Godt voerd' uyt sijn volck menigh-
 fout Geladen met silver en gout.

20 Daer was onder den hoop gemeyne
 Gantsch geen kranckheyt, noch groot noch kleyne:
 Egypten was tot deser tijt
 Door des volcks uyttrecken verblijt:
 Want sy alle minst ende meest
 Voor dit volck seer waren bevreesht.

V. Pause.

21 Met een wolcke Godt sijn volck
 deckte, Om 's nachts te lichten
 hy